

Tema 2

În cadrul cele de-a doua teme vom analiza în frecvență mișcarea verticală a unui elicopter:

- 0.5p 1. vom vedea cum se deformează hodograful procesului atunci când modelul este perturbat multiplicativ;
- 0.5p 2. vom vedea cum putem ajusta hodograful prin construirea de noi sisteme care să compenseze caracteristica inițială;
- 0.5p 3. vom vedea cum răspunde în diferite situații sistemul nostru la intrări armonice;
- 0.5p 4. vom proiecta noi sisteme care să ajusteze diagramele Bode ale procesului.

Pentru început, găsiți-vă ID-urile în catalogul electronic de pe Moodle și apălați:

```
>>P_tan = date_indiv_SS(ID);
```

pentru a vă obține procesul personalizat cu care veți lucra în temă.

1. Vom începe prin analiza hodografului. Declarăm următorul vector de pulsații:

```
>>omeg = logspace(-2, 2, 1000)';
```

care ne va selecta banda frecvențială de interes pentru procesul nostru.

Precizare: De fiecare dată când apelăm `nyquist()` sau `bode()`, vom adăuga drept parametru și vectorul `omeg`.

- 0.1p a) Figurați diagrama Nyquist a lui `P_tan` și memorați într-o variabilă numită `inters1` partea reală a punctului în care hodograful lui `P_tan` intersectează axa OX în dreapta axei imaginare. Remarcați faptul că această valoare este chiar $P_{tan}(s)$ evaluat în $s = 0$.

Precizare: În cadrul acestei teme, puteți selecta valorile cerute de pe grafic, sau le puteți calcula prin argumentele de ieșire ale unor rutine de calcul, folosind faptul că funcțiile `bode()` și `nyquist()` returnează vectorii ale căror valori sunt ilustrate în grafice. În general, varianta cu argumentele de ieșire are precizie mai bună, deoarece graficul rotunjește implicit numerele la una sau două zecimale.

- 0.1p b) Întoarceți-vă la diagrama Nyquist a lui `P_tan` și memorați într-o variabilă numită `inters2` partea reală a punctului în care hodograful intersectează axa OX în stânga axei imaginare. Observați că intersecția se produce în dreapta punctului $(-1, 0)$. Vom discuta pe viitor semnificația acestui aspect.

Vom inspecta acum modul în care se alterează hodograful atunci când modelul procesului se modifică.

- 0.1p c) Figurați diagrama Nyquist a lui `P_tan * 2` și memorați într-o variabilă numită `inters3` partea reală a punctului în care hodograful intersectează axa OX în stânga axei imaginare. Apelați `hold on` și redesați hodograful lui `P_tan`. Remarcați faptul că diagrama procesului modificat s-a „dilatată” la de două ori dimensiunea inițială, iar punctul de intersecție s-a apropiat de $(-1, 0)$.
- 0.1p d) Figurați diagrama Nyquist a lui `P_tan * exp(-1i * pi / 4)` și memorați într-o variabilă numită `inters4` partea reală a punctului în care hodograful intersectează axa OX în stânga axei imaginare. Apelați `hold on` și redesați hodograful lui `P_tan`. Remarcați faptul că diagrama procesului modificat s-a rotit cu 45 de grade în sens orar față de prima orientare, iar punctul de intersecție s-a apropiat de $(-1, 0)$.
- 0.1p e) Figurați diagrama Nyquist a lui `P_tan` înmulțit cu $\frac{1}{s}$. Observați că hodograful are acum o asimptotă verticală. Polii sistemului de pe axa imaginară întotdeauna determină acest tip de fenomen pentru reprezentările în frecvență. Memorați într-o variabilă numită `asimpt` coordonata de pe OX a acestei asimptote.

2. În cadrul exercițiului trecut, am văzut că modificările aduse în modelul procesului pot cauza apropierea intersecției cu axa OX de punctul $(-1, 0)$. Vom învăța pe viitor că acest lucru nu este de dorit, deoarece indică tendință spre instabilitate în buclă închisă. Vom încerca să remediem acest lucru. Fie:

```
>>C_1 = tf(K_1, [T_1 1]);
```

un element de ordin întâi unde `K_1` și `T_1` sunt doi scalari reali.

Determinați K_1 și T_1 astfel încât hodograful lui $P_{tan} * C_1$:

0.1p a) să intersecteze axa OX între -0.5 și 0 ;

0.1p b) să treacă în dreapta axei imaginare prin punctul $(100, 0) \rightarrow$ *Amintiți-vă de remarcă de la punctul 1.a)* .

Vom învăța faptul că prima cerință indică un grad sporit de stabilitate a elicopterului în buclă închisă, iar cea de-a doua denotă o reglare foarte precisă a înclinării verticale a elicopterului.

O alternativă mai folosită în practică a lui C_1 este:

`>>C_2 = K_2 * tf([1 1], [T_2 1]);`

care, vom vedea semestrul viitor, este numit un „compensator de fază”. K_2 și T_2 sunt doi scalari reali. Determinați K_2 și T_2 astfel încât hodograful lui $P_{tan} * C_2$:

0.1p a) să intersecteze axa OX între -0.5 și 0 ;

0.1p b) să treacă în dreapta axei imaginare prin punctul $(100, 0)$.

0.1p c) să nu intersecteze cercul unitate în cadranele II și III.

Vom învăța că ultima cerință semnifică faptul că elicopterul tolerează întârzieri semnificative ale comenzii pe linia de comunicație, atunci când încercăm să îl ghidăm de la distanță.

Precizare: Puteți figura foarte simplu cercul unitate pe grafic prin instrucțiunea:

`>>hold on; nyquist(tf([-1 1], [1 1]), omeg);`

din moment ce acest cerc este chiar hodograful lui $\frac{-s+1}{s+1}$.

3. Diagramele Bode sunt folosite pentru a determina modul în care răspunde un sistem la intrări armonice. Fie intrarea:

$$u(t) = 7 \sin\left(t + \frac{\pi}{4}\right) \mathbf{1}(t),$$

pe care o aplicăm la intrarea procesului. Ieșirea în regim permanent va fi:

$$y_p(t) = 7|P_{tan}(j \cdot 1)| \sin\left(t + \frac{\pi}{4} + \arg\{P_{tan}(j \cdot 1)\}\right) \mathbf{1}(t).$$

- 0.1p a) Figurați diagramele Bode ale lui P_{tan} . Memorați în două variabile scalare numite **amp1** și **def1** amplitudinea, respectiv defazajul **în grade** al ieșirii în regim permanent pentru P_{tan} , atunci când la intrare avem $u(t)$. Observați că se verifică formula lui $y_p(t)$.
- 0.1p b) Figurați diagramele Bode ale lui $3 * P_{tan}$. Memorați în două variabile scalare numite **amp2** și **def2** amplitudinea, respectiv defazajul **în grade** al ieșirii în regim permanent pentru $3 * P_{tan}$, atunci când la intrare avem $u(t)$. Observați că nu s-a modificat defazajul de la punctul a).
- 0.1p c) Figurați diagramele Bode ale lui $\exp(-1i * \pi / 6) * P_{tan}$. Memorați în două variabile scalare numite **amp3** și **def3** amplitudinea, respectiv defazajul **în grade** al ieșirii în regim permanent pentru $\exp(-1i * \pi / 6) * P_{tan}$, atunci când la intrare avem $u(t)$. Observați că nu s-a modificat amplitudinea de la punctul a).
- Alte informații utile pe care le putem extrage din diagramele Bode sunt cele referitoare la două pulsații care, precum intersecțiile cu axa reală din diagrama Nyquist, ne oferă detalii referitor la stabilitatea în buclă închisă a sistemului.
- 0.1p d) Figurați diagramele Bode ale lui $P_{tan} * 100$ și memorați într-o variabilă numită **omeg_1** pulsația la care valoarea amplificării se apropie cel mai mult de 1 (0 dB).
- 0.1p e) Reveniți la diagramele Bode ale lui $P_{tan} * 100$ și memorați într-o variabilă numită **omeg_2** pulsația la care valoarea fazei se apropie cel mai mult de -180 de grade.

Precizare: Amintiți-va de comentariul de la exercițiul 2. Acea amplificare statică în valoare de 100 aplicată lui P_{tan} e menită să asigure performanțe bune în buclă închisă (eroare staționară scăzută și timp de răspuns mic la referință treaptă unitară).

4. Vom construi acum două sisteme cu rolul de a ajusta caracteristica frecvențială a lui P_{tan} . Fie:

```
>>C_3 = tf (K_3 * w_3, [1 w_3]);
```

un element de ordin întâi, unde K_3 și w_3 sunt doi scalari reali.

Determinați K_3 și w_3 astfel încât diagrama Bode de amplificare a lui $P_{tan} * C_3$:

- 0.1p a) să înceapă din 40 dB;
- 0.1p b) să descrească astfel încât, la pulsația de 0.2 rad/s, să fie cu 3 dB sub valoarea asimptotei de la joasă frecvență.

Ultima cerință semnifică faptul că dorim să atenuăm vârful de pe caracteristica de amplificare a sistemului, vârf ce produce oscilații importante în răspunsul procesului.

Dorim acum să vedem cum putem modifica diagrama de fază. Fie:

```
>>C_4 = 100 * tf(B_4 * [1 A_4], A_4 * [1 B_4]);
```

unde A_4 și B_4 sunt doi scalari reali.

- 0.3p c) Figurați diagramele Bode ale sistemului $P_{\tan} * C_4$ și determinați A_4 și B_4 astfel încât faza lui $P_{\tan} * C_4$ în ω_2 , variabila calculată la subpunctul 3.e), să fie între -120 și -150 grade.

Indicație: Încercați să luați $A_4 * B_4$ egal cu ω^2 și A_4 mai mic decât B_4 .

Adaugati următoarea instrucțiune:

```
>>save('tema_ID.mat', 'inters1', 'inters2', 'inters3', ...
'inters4', 'asimt', 'K_1', 'T_1', 'K_2', 'T_2', 'amp1', ...
'def1', 'amp2', 'def2', 'amp3', 'def3', 'omeg_1', 'omeg_2', ...
'K_3', 'w_3', 'A_4', 'B_4');
```

la finalul script-ului MATLAB folosit pentru a rezolva tema, denumiți-l `nume_prenume_grupa_tema2.m` și încărcați fișierul `.m` pe Moodle până la data de **23.12.2021/23:59**, în secțiunea Tema 2 - evaluare finala.

Script-ul încărcat trebuie să fie **rulabil fără erori** și să genereze **un singur fișier .mat cu denumirea cerută**. Spre exemplu, Teo Rotaru de la 321AA cu ID-ul 734 din catalogul de pe Moodle va trebui să încarce `Rotaru_Teo_321AA_tema2.m`, care să genereze la rulare **doar** fișierul denumit `tema_734.mat`.

Opțional, puteți încărca fișierul `.m` până la data de **16.12.2021/23:59**, în secțiunea Tema 2 - evaluare pe parcurs, pentru a primi un punctaj consultativ obținut prin rularea soluțiilor prin checker. În acest fel, veți mai avea aproximativ o săptămână pentru a ajusta eventualele nereguli.